

Dienstenchequewerkers: werken voor je verplaatsingen ? (22.5.12)

Vandaag 22 mei om 12,30 uur ontvingen de federale secretarissen Werner Van Heetvelde en Eric Neuprez bijgestaan door 2 vrouwelijke delegees, de pers betreffende de dienstenchequewerknemers.

Na een grondige enquête gehouden te hebben bij 20.000 vakbondsleden in deze sector omtrent de verplaatsingen van deze werkers waarop 5600 antwoorden ontvangen werden, werd bevestigd hoe erg gevoelig en belangrijk dit probleem is. De loon- en arbeidsvoorwaarden in deze sector wachten al lang op verbetering. Het gaat hier wel over bijna 150.000 personen.

Een weinig bekend pijnpunt is het terugbetalen van de verplaatsingskosten van en naar de klanten. Uit het onderzoek komt de vaststelling dat 67% van deze werknemers tussen 20 en 37 uur wekelijks werkt en 23% tussen de 10 en 19 uur. De keuze is dikwijls bepaald door het opvoeden van kinderen, gebrek aan crèches of andere familiale verplichtingen. Deze werktijd gebeurt uiteraard meestal bij verschillende klanten en 55% is wekelijks actief bij meer dan 5 van hen, nog 39% gaven aan bij 6 tot 8 klanten te gaan werken. Men kan begrijpen hoeveel verplaatsingen noodzakelijk zijn en de tijd en de kosten dat dit vergt. Als vervoermiddel kunnen amper 20 % rekenen op het openbaar vervoer om naar hun klanten te gaan, de rest gebruikt noodgedwongen een eigen vervoermiddel. De afstanden zijn niet klein want meer dan de helft moet minstens 50 KM wekelijks afleggen terwijl 17 % minstens 100KM aflegt en ook 8% verklaart meer dan 200KM per week af te leggen. Nu is het wel zo dat dat de werkgever, dikwijls privéfirma's waaronder zelfs interim vennootschappen, verplicht is de verplaatsing te vergoeden maar deze tussenkomst is niet berekend op de tijd die hiervoor nodig is en is ook per KM ontoereikend. De resultaten van het onderzoek bewijzen dat het aantal kilometers heel hoog ligt. Rekening houdend met bij de 150.000 werknemers wordt dit op jaarbasis voorzichtig geschat op 300.000.000KM. waarvan 2/3 met de auto afgelegd worden. De nodige tijd, gevaren en de kosten daarvoor zijn hallucinant. De kosten worden hier ook niet volwaardig gedeckt. Want aangezien 2/3 van hen de eigen auto gebruikt en een vergoeding krijgt van 0.13€ per KM onder de 15 KM en 0.15€ indien er meer dan 15KM tussen 2 klanten is. Wat is hun vergoeding dan, wel dat komt op ongeveer $300000000 \times \frac{2}{3}$ aan 0.13€ gedeeld door 12 maanden en nog eens door het aantal autobedrijvers. Als men weet dat het gemiddeld maandelijks netto loon geen 900€ bedraagt, voor een gemiddelde werktijd van ongeveer 21 uur, waarmee moeilijk te leven is, kan men bijna spreken van louter werken om de vervoerskosten te betalen. Zonder te denken aan wat het zal kosten om het versleten voertuig te vervangen of de kosten van een mogelijk verkeersongeval. Nochtans is het bekend dat de werkgevers forse winsten maken, want de klant betaald 7.5€ - de fiscale tegemoetkoming van 2.25€ dus door de staat bekostigt bovenop de 21.7€ die ten goede komen aan de werkgever. Men kan zich afvragen waarom de overheid zulke bedragen betaalt aan privé vennootschappen die enorme winsten maken en niet enkel aan Vzw's.

Beide secretarissen onderlijnden dat er te weinig tussenkomst is voor de verplaatsingen vanwege de werkgevers, dat het toch als normaal beschouwd wordt dat er betaald wordt voor de verplaatsing van andere dienstverleners zoals een loodgieter of telecominstallateur enz. Dit moet vastberaden aangepakt worden en dus heeft het ABVV beslist in de komende dagen overleg te plegen met de andere vakbonden om een eisenbundel op te stellen dat op korte termijn een redelijk niveau van vergoeding voorziet. Ook maatregelen voorziet die de efficiëntie van het systeem bevordert en het aantal verplaatsingen vermindert. Deze eisen zullen gesteld worden aan de overheid, die het systeem financiert, en aan de werkgevers, die het systeem beheren.

LEF wenst hen snel en veel succes.